

החווצה שימצא שבעאותו יום שנעשה בו חטא, וכן בתוב בצדיקים קרייה. [айд' לרבות] מושום שקרבים ימו לפני המלך בלי בושה.

או לרשעים, שלא כתוב בהם קרייה, ואיך יקרבו הימים לפני המלך, שהרי כל ימי נמצאו בחטא העולם, וכן לא יקרבי לפני המלך ולא ימנו לפניו ולא יזכירו למעלה, אלא הם מתחפלים מתוכם. עליהם כתוב (משליך) דרך רשיים כאפלה לא ידעו במה יכשלו.

ובאן ויקרבו ימי ישראל למות, וראי, בל' בושה, בשלמות, בחרונה שלמה, ומושום כ' ימי ישראלי, שהיה ישראל יותר שלם מיעקב. ואמ' תאמר, הרי כתוב בראשיתה (ויעקב איש תפ, שלם?) שלם היה, אבל לא שלם בדרכגה על יונגה כמו ישראל.

שנינו, אמר רבי יוסף, בשעה שימי האדים נפקדים לפני המלך, יש צדיק שנפקדים ימיו, והם רחוקים מלפני המלך, ויש צדיק שכאשר נפקדים ימיו, הם קרובים וסמכים לפני המלך ולא מרוחקים, נכנסים בל' בושה וקרבים לפני. אשורי חלקם. זהו שפטותם ויקרבו ימי ישראל למות.

ויקרא לבנו ליעסף. אמר רבי יצחק, וכי שאר השבטים לא בנויהם? אלא, אמר רבי אבא, יוסף היה בנו יותר מפליט, שניינו, בשעה שאשת פוטיפר דחקה את יוסף, מה כתוב? ויבא הביתה לעשות מלאתו ואין איש מאנשי הבית. פסוק זה היה איש מאנשי הבית. ארך לכתב ואין איש בבית, מה זה מאנשי הבית? אלא להכליל את דמותו של יעקב שהיתה שם ונמצאה שם, ומושום כ' מאנשי

דאטעיד ביה חובה. בגין כה, כתיב בצדיקיא, קרייה. (ויהי יקרבו) מושום דקרייבוי יומי קמי מלכא, שלא כטפה.

זוי לרשיעיא, שלא כתיב בהו קרייה, והיה יקרbone יומי קמי מלכא, זהה כל יומי בחובי עלמא אשתקחו. ובגינוי כ' לא? יקרbone קמי מלכא, ולא יתמנון קמייה, ולא יקדשו לעילא, אלא איןין שציאן מגוועיה. עליה כתיב, (משל' ז) דרך רשיים כאפלה לא ידע במה יכשלו. (דף רכב ט"א).

והבא ויקרבו ימי ישראל ודי, שלא כטפה, בשלימתא, בחדותא שלים. ובגינוי כ', ימי ישראל, דהוה שלים יתר ישראל מיעקב. ואי תימא, זהה כתיב, בראשית (ויעקב איש תפ, שלים). שלים הוה, ולא שלים בדרגת עלאה כיישראל.

הניא, אמר רבי יוסף, בשעתא דיומי דבר נש אטפקידן קמי מלכא, אית זפאה דאטפקידן יומי ורחיקין מקמי מלכא. ואית זפאה, דבד מטפקידן יומי, קרייבין וסמייכין למלא, ולא מתרחקין. שלא כטפה עצליין, וקרייבין למלא. זפאה חולקהון. הדא הוא דכתיב, ויקרבו ימי ישראל למות.

ויקרא לבנו ליעסף, אמר רבי יצחק, וכי שאר שבטים לאו בני אינון. אלא אמר רבי אבא, יוסף בנו הוה יתר מפלתו. דתניין, בשעתא דאנטמיה דפוטיפר דחחת ליה ליעסף, מה כתיב, (בראשית לט) ויבא הביתה לעשות מלאתו ואין איש מאנשי הבית. האי קרא הכל מיבעי ליה, ואין איש בבית. מהו מאנשי הבית. אלא לאכלה דיווקנא דיעקב, דהוה תפן ואשתקח תפן. ובגינוי כ' מאנשי הבית, אבל איש אחרא הוה תפן.